

Stukjes van mei en juni

Zaterdag 7 juni

Ik sliep 's ochtends door mijn kunstles heen, ik sliep tot de middag. Het was heerlijk. De slaap was het wel waard. Een paar weken eerder had Sara me gevraagd om de zaterdag vanaf 16.00 uur vrij te houden. Nu was het die zaterdag.

16.00 uur kwam eraan en Amon was bij zijn vrienden thuis. Sara zei dat we zouden vertrekken als Amon terugkwam. Amon kwam terug. Sara ging toen 20 minuten naar de badkamer. Vreemd.

We fietsten eerst naar het huis van de Standaerts omdat zij mee gingen voor de verrassing. Ik ging voorop en kwam aan bij de garage omdat daar de fietsen staan. De Standaerts waren er niet. Sara stelde voor om langs de voorkant te gaan. Waarom zouden we naar de voorkant gaan als de fietsen in de garage stonden? Het sloeg nergens op. Ik bleef op mijn fiets rondhangen op de stoep voor het huis (een andere straat). Maar ik zag geen fietsen aan de voorkant. Ik raakte steeds meer in de war. Opeens moest Sara weer naar de wc! Ik denk dat ze gewoon meidenproblemen heeft. We gingen naar binnen en ik begroette de Standaerts en alles voelde een beetje gespannen aan. Filip is altijd goedlachs, maar zijn grijns was de grootste die ik ooit had gezien. Hij vroeg of jullie zin hadden in een fietstochtje?

Maar Sara moest weer naar het toilet. Dus gingen we langs de Mudroom en begroette ik Griet, Filip en CJ. Ze dromden allemaal om me heen. De deur die het huis verbond met de mudroom ging open zodat de leefruimte niet zichtbaar was maar achter Filip zag ik de keuken. Achter hen zag ik grote gouden 1 en 8 ballonnen. Ik was zo verbaasd! Toen draaide ik me om en Filip deed de tussendeur dicht zodat ik geen zicht had op de woonkamer. Mijn uitwisselingsvrienden Jordan, Nina, Mateo, Luella, Sela, Fernanda en Nevada waren er. Iedereen van alle drie mijn gastgezinnen was er. Ik was zo verrast. Ik wist dat er iets gaande was die ochtend, maar ik had niet verwacht dat het een verrassingsfeest met zoveel mensen zou zijn. Bedankt aan iedereen die kwam! Ik voelde me zo geliefd.

De Standaerts hebben een geweldig fotoboek gemaakt over mijn uitwisselingsjaar. Filip heeft het hele jaar door foto's gemaakt. Als je naar mijn afstuderen komt, moet je het zien.

10 juni

Ik ging een test doen om mijn Nederlands te evalueren maar ik vergat op voorhand te betalen dus mocht ik hem niet doen, Whoops! Ik had mijn hele gesprek met de secretaresse in het Nederlands toen we naar andere mogelijkheden keken en ze was ervan overtuigd dat ik Vlaams was of Vlaamse wortels had vanwege mijn accent.

USU Honors

Ik doe het honoursprogramma bij USU omdat ik me erg beïnvloed voel door de mensen om me heen, dus ik wil bij gemotiveerde mensen zijn. ka-chow. Honors geeft me meer mogelijkheden om te leren, interdisciplinair te studeren, beurzen te krijgen en inspiratie op te doen. Ik denk dat het het proberen waard is.

11 juni: 18e verjaardag

Ik werd helemaal ziek wakker op mijn verjaardag dus ik bleef thuis van school. Ik tekende met de stiften die Kim en Josien me cadeau gaven voor mijn verjaardagsverrassing terwijl ik in de zon lag. Het was wat ik nodig had.

15 juni

Ik ging met Kim en Josien naar de Japanse Tuin in Hasselt. Hasselt heeft een zusterstad in Japan en alles in de tuin was zorgvuldig ontworpen om te passen in een authentieke Japanse tuin. Stenen van tonnen en tonnen werden zelfs ingevlogen. Ik was dol op de Onigiri, de mega-sushi rijstprisma's.

16 juni

Ik ging met Jordan naar Brussel en haalde mijn A2-taalcertificaat op (van een test die ik in december had gedaan). We kregen geweldig verrassend goedkoop eten bij Flower. Jordan kocht een boek voor mijn verjaardag om haar verlangen om een boek te kopen te stillen. Bedankt Jordan!

Ik ben nog steeds ziek, maar het lijkt zich elke dag te ontwikkelen tot iets nieuws, ik verlies een symptoom en krijg er weer een bij. Nu is het meer een vreselijke hoest en ik voel me niet zo warm.

Ik heb nog minder dan twee weken te gaan in België en dan ben ik terug op 2 juli. Het loopt zo snel ten einde. Het is bitterzoet. Ik ga het thuis missen dat ik hier heb gemaakt.

Vrienden uit Idaho

De prijs voor de eerste vrienden uit Idaho die me bezochten (behalve familie) gaat naar Daphne en Beery. Ik haalde ze op van het station en we reden meteen door naar het huis van de Standaerts en aten daar een geweldige lasagne en salade met het meest fenomenale mokka-ijs. Props aan Griet, bedankt. Daphne en Beery deden maar een klein dutje na 30 uur reizen, maar ze hadden de beste manieren ooit. Het inspireerde mij om mijn vork EN mes in de juiste handen te gebruiken.

Ze kregen een rondleiding door het hoogste huis ooit. Beery dronk iets dat met zijn naam te maken had. Het was een leuke tijd. We gingen naar huis

Vandaag zette ik Beery en Daphne af bij het Gravensteen en deed ik eindexamen voor school. Nadat ik terugkwam, zagen we de grote drie in Gent.

Daphne had een insectennet meegenomen. Ze haalt het tevoorschijn als ze een leuk beestje vindt en we mogen het bekijken voor we het loslaten.

Ze wilden ons 16 euro per stuk aanrekenen om de Aanbidding van de Mystieke Lmabt! wowza te zien. Ik vind het nog steeds een van de mooiste schilderijen ooit en je moet het

echt in het echt zien om het detailniveau te waarderen. Ik heb achteraf een ansichtkaart gekocht, maar dat kan het detailniveau van het schilderij niet evenaren. Ik heb net deze website gevonden met een uitstekende resolutie,
<https://closertovaneyck.kikirpa.be/ghentaltarpiece/#viewer/rep1=0&id1=7e539d3f03181c46fb42f5249124ddd3>

We gingen naar Tartaar en ik heb nog steeds niet geleerd om minder friet te bestellen, maar ze waren nog steeds heerlijk. We flaneerden tussen een heleboel kringloopwinkels en deden tussendoor een dutje aan het kanaal. De zon putte ons uit. We gingen naar de supermarkt en ik kocht een heleboel chocolade voor als ik terugkom.

Het klikte echt tussen Daphne en Amon. Eén onderwerp overbrugde een leeftijdsverschil van 10 jaar, doorbrak de taalbarrière en hield het gesprek gaande tijdens het diner: Minecraft. Ik heb Amon nooit meer dan een paar korte zinnen Engels horen spreken, maar hij sprak zoveel Engels. We waren allemaal verbaasd over hoeveel Engels hij wist. We sloten de avond af met een frisse duik. Daphne was, net als Amon, dol op de wilde dieren in de vijver. We vingen slakkenfamilies, kwaadaardige vuurvliegjes en kikkers - voordat ze wegsprongen. Het was precies de nacht die ik nodig had.

Ik kom zo terug! 2 juli, misschien schrijf ik mijn volgende nieuwsbrief wel vanuit Idaho!

Talmage